

JAKUB

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

BŘEZEN

ČÍSLO 3

Ročník 2021

EDITORIAL

Milí přátelé,

tato doba, kdy prožíváme různá omezení, nám dává příležitost k zamyšlení a čerpání duchovní posily. Proto zkoumejme, co nám Bůh chce říci a kam nás chce posunout. On s námi má plán i v této době. Počítá s naší schopností i neschopností, životní situací ... bez jeho vědomí nám s hlavy nepadne ani vlas. Božím plánem je vždy konání dobra. A na nás je, jestli souhlasíme, že budeme jeho nástrojem. Když něco chceme a toužíme po tom, hledáme způsob, jak to uskutečnit. A láska je vynalézavá, jak říká sv. Pavel. Nápady můžeme v tomto čísle Jakuba čerpat z poselství papeže Františka, z příkladu sv. Josefa, jemuž se tomto čísle věnujeme více, nebo ze zprávy o podpoře našich indických bohoslovců.

Těšme se na Vzkříšení!

Pepa

PASTORACE

POSELSTVÍ SVATÉHO OTCE FRANTIŠKA K POSTNÍ DOBĚ 2021

„TEĎ JDEME DO JERUZALÉMA“ (Mt 20,18)

POSTNÍ DOBA JE ČASEM OBNOVENÍ VÍRY, NADĚJE A LÁSKY.

Milé sestry a milí bratři,

když Ježíš svým učedníkům vysvětluje, že svým utrpením, smrtí a zmrtnýchvstáním plní Boží vůli, zároveň jim odhaluje hluboký význam svého poslání a zve je, aby se k němu připojili pro spásu světa.

Když se ubíráme postní cestou k velikonočním svátkům, připomínáme si toho, který se „ponížil a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži“ (Flp 2,8). V této době obrácení obnovujeme svou víru, čerpáme z „živé vody“ naděje a otevřeným srdcem přijímáme Boží lásku, která nás přetváří v sestry a bratry v Kristu. O velikonoční noci obnovíme své křestní závazky, a tak se skrze Ducha Svatého znovu zrodíme jako nové ženy a noví muži. Cesta postní dobou, stejně jako cesta křesťanským životem, prochází světlem zmrtvýchvstání, které prozařuje city, postoje a rozhodnutí každého, kdo chce jít za Kristem.

Podmínkou a důkazem našeho obrácení je půst, modlitba a almužna, jak je hlásá Ježíš (srov. Mt 6,1–18). Cesta chudoby a odříkání (půst), pomoc a láskyplný přístup ke zraněnému (almužna) a synovský rozhovor s Otcem (modlitba) nám umožní vyjádřit upřímnou víru, živou naději a činorodou křesťanskou lásku.

1. Víra nás zve, abychom přijímali pravdu a stali se jejími svědky před Bohem a přede všemi našimi bratry a sestrami

Přijmout a žít pravdu zjevenou v Kristu znamená v této postní době nechat se především proniknout Božím slovem, které církev předává z generace na generaci. Tato pravda není intelektuálním konstruktem, vyhrazeným několika vybraným, nadřazeným a důstojným. Je poselstvím, kterého se nám dostalo a kterému můžeme porozumět inteligencí svého srdce, pokud bude otevřené pro nezměrného Boha, který nás miloval dříve, než jsme si to sami uvědomili. Touto pravdou je sám Kristus. Zcela na sebe vzal naše lidství, a tím se stal cestou – náročnou, ale otevřenou všem – která vede k plnosti života.

Ti, kdo prožijí půst v odříkání a v prostotě svého srdce, objeví Boží dar a pochopí, že jsme stvořeni k Božimu obrazu a podobě a v něm dojdeme plnosti. Ten, kdo přijme chudobu a postí se, stává se chudým s chudými a „shromažďuje“ bohatství lásky přijímané a sdílené. Takto chápaný a žitý půst nám pomáhá milovat Boha a bližního. Jak učí sv. Tomáš Akvinský, láska je jako „hnutí zaměřující se pozorností na druhého tak, že se milující považuje za spojeného s ním v jedno“ (encyklika Fratelli tutti, č. 93).

Postní doba je dobou víry neboli dobou, kdy přijmeme Boha do svého života a dovolíme mu, aby si u nás „učinil příbytek“ (srov. Jan 14,23). Postit se znamená osvobodit svůj život ode všeho, co ho okupuje, od přemíry informací – pravdivých či nepravdivých –, spotřebních produktů, abychom otevřeli brány svého srdce tomu, který k nám přichází zcela chudý, ale „plný milosti a pravdy“ (Jan 1,14); Syn Boha Spasitele.

2. Naděje jako „živá voda“, díky které můžeme pokračovat na své cestě

Samaritánka, kterou u studny Ježíš prosí, aby mu dala napít, nechápe, když jí říká, že by jí mohl nabídnout „živou vodu“ (Jan 4,10). Zpočátku si samozřejmě myslí, že jde

o skutečnou vodu. Ježíš má ale na mysli Ducha Svatého, toho, kterého nám dá v plnosti ve velikonočním tajemství, aby v nás rozlil naději, která nezklame. Když Ježíš oznamoval své utrpení a svou smrt, zároveň zvěstoval naději: „třetího dne bude vzkříšen“ (Mt 20,19). Ježíš hovoří o budoucnosti, která se před námi otevírá díky Božímu milosrdenství. Doufat s ním a díky němu znamená věřit, že dějiny nekončí s našimi chybami, násilím, nespravedlností a hříchem, které přibíjí na kříž Lásku. Znamená to čerpat z jeho otevřeného srdce Otcovo odpuštění.

Žijeme v době plné obav, pociťujeme nejistotu a vlastní křehkost. Slova o naději proto mohou provokovat. Ale postní doba je tu, abychom měli naději, abychom znovu obrátili svůj zrak k trpělivosti Boha, který neustále pečuje o své stvoření, zatímco my s ním mnohdy nakládáme špatně (srov. encyklika *Laudato si'*, č. 32–33, 43–44). Svatý Pavel nás důrazně vybízí k naději v usmíření: „Smířte se s Bohem!“ (2 Kor 5,20). Když je nám odpuštěno ve svátosti smíření, která je jádrem našeho obrácení, sami se stáváme šířiteli odpuštění: když se dostane odpuštění nám, můžeme ho zprostředkovat v ohleduplném rozhovoru, můžeme potěšit toho, koho zasáhla bolest. Díky Božímu odpuštění můžeme svými slovy a skutky prožívat Velikonoce v duchu bratrství.

Postní doba nás vybízí, abychom říkali „druhým slova, která povzbuzují, posilují, utěšují, podněcují, a ne slova, která ponižují, zarmucují, popuzují, opovrhují druhým“ (Fratelli tutti, č. 223). K tomu, abychom předali naději, mnohdy stačí „laskavý člověk, který je ochoten odložit své obavy a starosti stranou a projevit zájem, obdarovat úsměvem, říct povzbudivé slovo, naslouchat uprostřed všeobecné lhotejnosti“ (tamtéž, č. 224).

V usebrání a v tiché modlitbě obdržíme naději v podobě inspirace a vnitřního světla, které vnese jas do úkolů a rozhodnutí našeho poslání. Proto je nezbytné usebrat se v modlitbě (srov. Mt 6,6) a ve skrytosti se setkat s laskavým Otcem.

Prožívat postní dobu v naději znamená si uvědomit, že v Ježíši Kristu jsme svědky nové doby, ve které Bůh „tvoří vše nové“ (srov. Zj 21,1–6). Přijmeme tak naději od Krista, který dal svůj život na kříži a kterého Bůh třetího dne vzkřísil, a jsme připraveni „obhájit se před každým, kdo se nás ptá po důvodech naší naděje“ (1 Petr 3,15).

3. Láska, která kráčí plná soucitu a bdělosti v Kristových stopách, je nejvyšším vyjádřením naší víry a naší naděje

Křesťanská láska se raduje, když vidí druhého růst. Proto trpí, když druhý zažívá bolest, když je osamocený, nemocný, bez domova, přezíraný, v nouzi... Křesťanská láska nás pobízí, abychom vycházeli ze sebe, sdíleli se a vytvářeli společenství.

„Sociální láska‘ umožňuje dělat pokroky směrem k civilizaci lásky, k níž se může každý z nás cítit být povolán. Láska se svým tíhnutím k univerzálnosti je schopná budovat nový svět, protože není nějakým prázdným citem, ale nejlepším prostředkem k objeovávání účinných cest pro rozvoj všech“ (Fratelli tutti, č. 183).

Křesťanská láska je darem, který našemu životu dává smysl. Díky ní považujeme ostatní, kteří jsou v nesnázích, za členy naší rodiny, za přátele, bratry. Ani drobnost, o kterou se láskyplně rozdělíme, nezapadne, ale promění se ve zdroj života a štěstí. Tak tomu bylo v případě vdovy ze Sarepty, která se rozdělila o svou mouku a olej, upekla chléb a podala ho proroku Eliášovi (srov. 1 Král 17,7–16). Stejně tomu bylo s chleby, které Ježíš požehnal, rozlámal je, dal svým učedníkům a nasytil velký zástup (srov. Mk 6,30–44). Stejně tomu bude s naší almužnou, ať už je menší nebo větší, ale nabízená prostě a s radostí.

Prožívat postní dobu s křesťanskou láskou znamená postarat se o toho, kdo prochází utrpením, je opuštěný, zachvácen strachem z pandemie covid-19. Uprostřed velkých nejistot ohledně budoucnosti si připomeňme slova, kterými se Bůh obrací ke svému služebníku: „Neboj se, vždyť jsem tě vykoupil“ (Iz 43,1), a spolu s laskavostí nabídněme i slovo povzbuzení, aby bližní mohl zakusit, že ho Bůh miluje jako svého syna.

„Jedině pohled proměněný láskou může způsobit, že uznáváme důstojnost druhých, a v důsledku toho si vážíme chudých a přijímáme je v jejich důstojnosti, vážíme si jejich identity a kultury, a tím je doopravdy integrujeme do společnosti“ (Fratelli tutti, č. 187).

Milí bratři, milé sestry, v každé životní etapě je třeba věřit, doufat, milovat. Kéž nám toto pozvání prožít postní dobu jako cestu obrácení, modlitby a sdílení našich dober pomůže obnovit osobní a společnou víru, kterou nám dává živý Kristus, naději, již vzbuzuje Duch Svatý, a lásku, jejímž nevyčerpatelným pramenem je Otcovo milosrdné srdce.

Panna Maria, Matka Spasitele, která věrně setrvává u paty kříže i v srdci církve, ať nám pomůže svou starostlivou přítomností a požehnání Zmrtvýchvstalého ať nás provází na cestě k velikonočnímu světlu.

Dáno v Římě u Sv. Jana Lateránského dne 11. listopadu 2020, v den památky sv. Martina z Tours.

FRANTIŠEK

POMOC POTŘEBUJI – NABÍZÍM

ADOPCE NA DÁLKU

Milí přátelé,

naše farnost podporuje nového bohoslovce – opět z Indie. Jmenuje se Joseph Pruthviraj.

V září jsem poslala na jeho studia 6 000,- Kč. Z toho 1 000,- Kč zbylo ještě z vybraných peněz na bohoslovce Rozaria, který již studia úspěšně dokončil a podle plánu měl být vysvěcen na kněze v červenci 2020. Ve svém děkovném dopisu na rozloučenou píše, že se těší v naději, že bude věrným služebníkem Pána a jeho lidu, ujist'uje nás o svých modlitbách a zvláštní vzpomínce u oltáře Páně, je si vědom veškeré lásky a podpory v naději, kterou mu poskytla katolická církev. Toto poděkování patří vám všem, kteří jste se na podpoře jeho studií účastnili jak duchovně tak i materiálně.

Joseph nám napsal první dopis. Píše, že byl informován, mu bylo zapláceno školné od sponzorů, tedy od vás, a že je za to velmi šťastný a vděčný. Pochází z Chitlapur Taluk (poblíž města Karnataka), které patří farnosti Královny Nebeské diecéze Guelbarga. Zakončil 2. rok filosofických studií v Seminári sv. Josefa v Mangalore.

Z rodičů je na živu jen maminka, tatínek zemřel, když byly Josefovi 3 roky. Má dva starší sourozence, kteří již mají své rodiny. Po základní škole absolvoval gymnázium a r. 2019 vstoupil do semináře. Zajímá se o sporty, hry, zpívání, čtení a rétoriku.

Je vděčný za vaši pomoc, dobrotu a požehnání, jeho formace by nebyla možná bez vaší duchovní a materiální podpory. Ujist'uje o každodenní modlitbě za vás a vaše drahé. Prosí také vás o modlitby, aby vytrval ve své formaci v cestě za Kristem.

Lenka

EKONOMIKA

VYÚČTOVÁNÍ KASIČKY – KVĚTINY

Počáteční stav k 28. 4. 2020	20,- Kč
Z kasičky	463,- Kč
Sponzorský dar	<u>250,- Kč</u>
Celkem	733,- Kč

Výdej: Květiny – Boží Tělo
Darovná kytice
Listopadky

Výdej celkem - 717,- Kč

K 10. 2. mám u sebe 16,- Kč

Na všechny výdaje mám doklady.

V. Petružálková

PŘEJEME

V březnu oslaví svá životní jubilea:

Marie Halamová

Luboš Žilík

Radka Nikodýmová

Alena Plíhalová

Kateřina Maliková

Jan Pešata

Vojtěch Hlava

Mírek Patříčný

P. Josef Jaroš

Josef Štrégl

Jaroslav Hlava

Petr Václavík

Erna Vinšová

Josef Hušek

Alžběta Rácová

Mariola Patříčná

Zdena Vrchovská

Zdenek Komárek

Alžběta Komárková

Ivana Ludvíková

Jana Koubová

Adam Hanuš

Martin Pavka

Libuše Kollová

Jana Jůnová

Vojtěch Žilík

Všem za farnost přejeme stálou Boží ochranu a mnoho lásky.

ZÁZRAK V SANTA FÉ: BYL TO SV. JOSEF?

V klášteře Loretánských sester v Santa Fé v USA, stát Nové Mexiko, jsou „zázračné schody“. Dělal je údajně sám sv. Josef. Jak se to stalo?

Psal se rok 1872. V Santa Fé se usadily Loretánské sestry a získaly od biskupa svolení postavit si kostel, v němž by se konaly bohoslužby pro lid. O dva roky později byl hotov. Jenže ouha! Měl kůr, ale z důvodů lidského selhání chyběly k němu schody. Dalo se na něj vylézt pouze po žebříku. Kůr byl přitom velmi důležitý, jednak kvůli varhanám, jednak kvůli chórovým modlitbám sester. Nenašla se ale žádná firma, která by byla ochotná schody udělat.

Řeholnice se proto obrátily o pomoc ke sv. Josefovi, patronu řemeslníků, jenž býval sám řemeslníkem. Modlily se k němu nověnu. Když ji skončily, zaklepal na klášterní bránu nějaký vousatý muž středního věku v chudém oblečení. Přijel na oslu. Sestře, která mu otevřela, řekl, že slyšel o jejich potížích se schody a nabídl svoji práci. Začal ještě tentýž den, dal si ale podmínku, že nechce být nikým rušen a nepotřebuje žádnou pomoc, ani jídlo ne. V kapli se zevnitř uzavřel s tím, že odemkne, až bude s prací hotov.

Sestry neznámému tesaři příliš nedůvěřovaly. Udivovalo je zejména, že jeho vybavení tvořily pouze dvě kladiva, jedna pilka a drobnější tesařské nástroje. I dnes by ke zhotovení takového schodiště bylo zapotřebí několika řemeslníků s elektrickým náradím, předtím by ale museli vypracovat projekt alespoň dva inženýři. Vyloučeno, aby si na to troufl jeden člověk úplně sám, navíc s tak chatrným vybavením.

Za necelé tři měsíce však onen podivný řemeslník otevřel svatyni – a sestry užasly. Ke kůru se vinulo nádherně vyřezávané dřevěné kruhové schodiště. A co bylo zvláštní a dokonce proti přírodním zákonům – konstrukce postrádala jakoukoliv vnější stabilitu. Chyběla tady centrální opora, kolem které by se schody točily, neexistovalo ani žádné přípevnění ke stěně, ani upevnění nahoře a dole. Teoreticky bylo nebezpečné jít na kůr. Navíc se ve schodišti nevyskytoval jediný šroub nebo hřebík. Krom toho si neznámý tesař nepřivezl žádné dřevo, sestry se domnívaly, že ho nakoupí u místních podnikatelů. Zjistilo se však, že u nikoho z místních obchodníků se dřevem si neznámý muž na oslu nic nekupoval. Ukázalo se též, že tvrdé dřevo, z něhož jsou schody vytesány, nepochází z žádného stromu, které v tom kraji rostou. Jeho

původ je zahalen tajemstvím, odborníci si s tím dodnes nevědí rady. Počet schodů činil přesně 33, tolik, kolik let žil Ježíš Kristus na zemi.

Po otevření kaple obdivuhodný tesař náhle zmizel. Představená Matka Magdaléna mu chtěla zaplatit, sháněla se po něm – ale nebylo ho. Nikdo v Santa Fé jej nepotkal. Pouze schodiště, které zhotovil, stojí dodnes a navzdory fyzikálním zákonům lze po něm bez obav vystoupit na kůr, nikdy nebyla od jeho vyhotovení, tj. od r. 1874, zaznamenána jakákoliv nehoda.

Celý tento příběh líčí představená Matka Magdaléna ve svém deníčku. Schodiště v Santa Fé je zázrak. Zároveň ale podává svědectví ještě o něčem jiném. O tom, jakou úžasnou sílu má upřímná modlitba. I když Pán většinou na ni neodpovídá zázrakem, jako tomu bylo v tomto případě, přesto její obrovská duchovní moc tím není v žádném případě umenšena.

převzato z <http://immaculata.minorite.cz/>

MODLITBA KE SV. JOSEFOVI

K tobě, svatý Josefe, přicházíme ve své tísní.

A když jsme vzývali o pomoc tvou přesvatou snoubenku Pannu Marii, tak i od tebe s důvěrou žádáme ochranu.

Pro lásku, která tě pojila s nejsvětější Pannou a Bohorodičkou Marií a pro otcovskou lásku, s kterou jsi objímal Dítě Ježíše, pokorně prosíme: shlédni na dědictví, které Ježíš Kristus svou krví vykoupil a přispěj nám v našich potřebách svou mocnou přímluvou.

Pečlivý strážce Svaté rodiny, opatruj vyvolený lid Ježíše Krista. Odvrát' od nás, laskavý otče, všechnu nákazu bludů a zkaženosti. Náš mocný ochránce, pomáhej nám z nebe v tomto boji s mocnostmi temna a jako jsi kdysi vysvobodil Ježíše z nebezpečí života, tak nyní braň Boží církvech proti úkladům nepřátel a každému protiventství.

Nás pak všechny ustavičně ochraňuj, abychom podle tvého příkladu svatě žili, zbožně zemřeli a dosáhli věčné blaženosti v nebi. Amen.

(Lev XIII.)

LITANIE KE SVATÉMU JOSEFOVI

Pane smiluj se,
Kriste smiluj se,
Pane smiluj se,

Bože, náš nebeský Otče, smiluj se nad námi.
Bože Synu, Vykupiteli světa,
Bože Duchu Svatý,
Bože v Trojici jediný, smiluj se nad námi.

Svatá Maria, oroduj za nás.

Svatý Josefe oroduj za nás.
Slavný Davidův potomku,
Světlo patriarchů,
Snoubenče Boží Rodičky,
Čestný strážce svaté Panny,
Pěstouně Božího Syna,
Ochotný ochránce Krista,
Hlavo svaté rodiny,
Josefe spravedlivý,
Josefe čistý,
Josefe moudrý,
Josefe statečný,

Josefe poslušný,
Josefe věrný,
Zrcadlo trpělivosti, oroduj za nás.
Milovníku chudoby,
Vzore dělníků,
Ozdobo domácího života,
Strážce panen,
Oporo rodin,
Útěcho ubohých,
Naděje nemocných,
Patrone umírajících,
Postrachu zlých duchů,
Ochránce svaté církve, oroduj za nás.

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi. (3×)

Ustanovil ho pánem svého domu.
A vládcem všeho svého majetku.

Modleme se:

Bože, který jsi v nevýslovné Prozřetelnosti vyvolil svatého Josefa za snoubence své nejsvětější Rodičky, dej nám, prosíme, abychom měli za přimluvce na nebi toho, kterého uctíváme jako ochránce na zemi. Neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.

Převzato z: <https://vojtechkodet.cz/>

OHLÉDNUTÍ

KALÁBRIE – ITÁLIE 2000

Je na co koukat, samé hory, srázy a plno turistů. Svítí slunce a my jedeme a jedeme, konečně vidíme moře. Je 14 hodin, sobota, pohled je to krásný.

Noc byla klidná, jen kdyby nebyla za naší vilou železniční trať a každou chvíli přejede dlouhý vlak. Dopoledne jsme si zaplatili výlety a pizzu, v 11 hodin nás odvezl náš autobus do vedlejší vesnice St. Maria del Cedro na pláž. Čistší voda snad ani z kohoutku neteče, nádhera, jedeme autobusem do Scalei. Nejdřív je prohlídka starého města, pak ukončení léta, kdy sochu sv. Madony Laury průvodem odnesou k moři, položí do loďky a nechají odplout. Zakončeno bylo velikým ohňostrojem.

Trochu fouká vítr a jsou nádherné vlny, necháme se masírovat sedíc na břehu. Ve 20 hodin se scházíme u bazénu a při svíčkách zpíváme. Adélka hraje na kytaru, Evička na flétnu. Tomášek mile překvapil, když měl říct písničku, začal notovat „Na Okoř je cesta“.

Další den odjíždíme do Praia a Mare. Většina nastupuje na lodičky (po 20 lidech) a jedou plavbou kolem ostrova Dino. Večer si sedáme před dům, pijeme šampus a mě učí Adélka akordy na kytaru. Ze Sicílie se vrací zájezd, zdravím řidiče a ožívám. Jedeme autobusem na výlet, stoupáme úzkou silnicí vysoko nad mořem do Maratea, kde na hoře sv. Biagio je socha Spasitele. Jsme 624 m nad mořem a máme krásný výhled. Je tady s námi sestřenka Lucka s Pavlem a dětmi. Adriance je 18 měsíců, Tomášek má 6 let. Lucinka mně dělá účes večer na dnešní pizzovnu, slávu a diskotéku. Já tancuju jak o život, spát jdeme v 22:30. Zítra ve 14 hodin odjíždíme do Diamante asi 15 km daleko. Je to překrásné městečko s krásnými obrazy na omítkách domů.

Koupeme se v zátocě mezi skálami – paráda. Je opět slunečný, horký den, vlny nejsou, ale nádhera. Pak jdeme všichni k jeskyni, kterou když projede vlak, vychází proud vzduchu. Je to sranda, všichni se bojí.

U bazénu je rozlučkový večer. Protože je s námi několik dětí, dostáváme diplomy za všechno možné. Marcelka Francová se naučila plavat v bazénu pod dozorem Lucky. Markétka Holasová zase hrála ping pong, Jitka tancovala atd., ani se nám nechce domů.

Vyjíždíme večer a ráno jsme v Tyrolích u Innsbrucku. Nad zasněženými Alpami vychází sluníčko, ještě večer jsme byli u moře.

Po návratu z Itálie nás čekal těžký podzim, s maminkou jsem se přihlásily do kurzu znakového jazyka. Mezi mé spolužáky chodí studentky, paní učitelky, sestřičky i pan doktor. Pět nedělí nás učí Martina z Prahy, protože špatně slyším, měla bych se víc učit, ale je to moc těžké.

Pokračování příště.

Aťka

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Denní modlitba Apoštolátu a její úmysly

Nebeský Otče kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie Od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Evangelizační úmysl

Modleme se, abychom prožívali svátost smíření s obnovenou vroucností a mohli zakoušet nekonečné Boží milosrdenství.

Národní úmysl:

Děkujeme za dar postní doby a prosíme o požehnané využití darovaného času, abychom poznali, co všechno ke svému štěstí nepotřebujeme a v čem je pravá radost.

Najděme si každý den chvíli a zamysleme se v modlitbě nad daným veršem z Písma svatého

1.3.	Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec.
2.3.	Kdo je z vás největší, bude váš služebník. Kdo se povyšuje, bude ponížěn, a kdo se ponižuje, bude povýšen.
3.3.	Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.
4.3.	Toto praví Hospodin: „Proklet buď muž, který doufá v člověka, opírá se o pouhé tělo a srdcem se odvrací od Hospodina.
5.3.	„Kámen, který stavitelé zavrhli, stal se kamenem úhelným; Hospodin to učinil a je to podivuhodné v našich očích“?
6.3.	Přiveďte vykrmené tele, zabijte je, hodujme a buďme veselí, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.
7.3.	Ježíš jim odpověděl: "Zbořte tento chrám, a ve třech dnech jej zase postavím."
8.3.	Kéž ve dne přikáže Hospodin milosrdenství svému a v noci své písní být se mnou! Modlím se k Bohu života mého,
9.3.	Nebúkadnesar zvolal: „Požehnán buď Bůh Šadrakův, Měšakův a Abed-negův, který poslal svého anděla a vysvobodil své služebníky, kteří na něj spoléhali. Přestoupili královo slovo a vydali svá těla, aby nemuseli vzdát poctu a klanět se nějakému jinému bohu než Bohu svému.
10.3.	Amen, pravím vám: Dokud nepomine nebe a země, nepomine jediné písmenko ani jediná čárka ze Zákona, dokud se všechno nestane.
11.3.	Přistupte, klaňme se, klekněme, skloňme kolena před Hospodinem, který nás učinil.
12.3.	Slyš, Izraeli, Hospodin, Bůh náš, jest jediný pán; miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své duše, z celé své mysli a z celé své síly!
13.3.	Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížěn, a kdo se ponižuje, bude povýšen.
14.3.	Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.
15.3.	Hospodine, Bože můj, k tobě jsem volal o pomoc a uzdravils mě.
16.3.	Ježíš mu řekl: „Vstaň, vezmi své lože a chod!“ A hned byl ten člověk uzdraven; vzal své lože a chodil. Toho dne však byla sobota.
17.3.	... ještě více usilovali Ježíše zabít, protože nejen znesvěcoval sobotu, ale

	dokonce nazýval Boha vlastním Otcem, a tak se mu stavěl naroveň.
18.3.	Jan byl svíce hořící a zářící, a vy jste se chtěli na chvíli radovat v jeho světle.
19.3.	Jakub byl otec Josefa, muže Marie, z které se narodil Ježíš, nazývaný Kristus.
20.3.	Jeden z nich, Nikodém, který za Ježíšem již předtím přišel, jim řekl: „Odsoudí nás zákon někoho, aniž ho napřed vyslechne a zjistí, čeho se dopustil?“
21.3.	"Kdo miluje svůj život, ztratí jej; kdo nenávidí svůj život v tomto světě, uchrání jej pro život věčný."
22.3.	Kdo z vás je bez hříchu, první hod' na ni kamenem!
23.3.	Ježíš jim řekl: „Teprve až vyvýšíte Syna člověka, poznáte, že já jsem to a že sám od sebe nečiním nic, ale mluvím tak, jak mě naučil Otec.
24.3.	Amen, amen, pravím vám, že každý, kdo hřeší, je otrokem hříchu. Otrok nezůstává v domě navždy; navždy zůstává syn. Když vás Syn osvobodí, budete skutečně svobodni.
25.3.	Anděl jí řekl: „Neboj se, Maria, vždyť jsi našla milost u Boha. Hle, počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš...“
26.3.	Hospodine zástupů, který zkoumáš spravedlivého, ty vidíš do ledví i do srdce. - Vždyť tobě jsem předložil svůj spor.
27.3.	Jako velekněz toho roku vykl proroctví, že Ježíš má zemřít za národ, a nejenom za národ, ale také proto, aby rozptýlené děti Boží shromáždil v jedno.
28.3.	Jidáš Iškariotský, jeden z Dvanácti, odešel k velekněžím, aby jim ho zradil.
29.3.	Připravili mu tam večeři; Marta při ní obsluhovala a Lazar byl jeden z těch, kteří byli s Ježíšem u stolu. Tu vzala Marie libru drahého oleje z pravého nardu, pomazala Ježíšovi nohy a otřela je svými vlasy. Dům se naplnil vůní té masti.
30.3.	Šimon Petr mu řekl: „Pane, proč tě nemohu nyní následovat? Svůj život za tebe položím.“ Ježíš odpověděl: „Svůj život za mne položíš? Amen, amen, pravím tobě: Než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“
31.3.	Panovník Hospodin je moje pomoc, proto nemohu být potupen, proto tvář svou nastavuji, jako kdyby byla z křemene, a vím, že nebudu zahanben.

FARNÍ KALENDÁŘ

Každý pátek během postní doby bude od 17:30
modlitba křížové cesty.

19. 3.		Slavnost sv. Josefa
25. 3.		Slavnost Zvěstování Páně
28. 3.		Květná neděle
29. 3.		Pondělí Svatého týdne

Milý Bože,
květa se modlí
saky k sobě
nebo mají
někoho jiného?

Kveta

Milý Bože,
opravdu jsi chtěl,
aby žirafa ^{vyhodala} ~~nebo~~ ^{sahla}
jsi ji trochu spackal?

Dora

Milý Bože,
kdybych já byl Bohem,
mně by to tak
dobře šlo.
PRŤ SE!

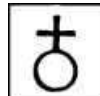
Filip

Milý Bože!

Vánoce by měly
být dříve protože
děti nemůžou přece
vydržet být tak
dlouho hladní.

Prá Bělka

PRAVIDELNOSTI

Pravidelný pořad bohoslužeb

Železný Brod	kostel sv. Jakuba	úterý 18:00 středa 18:00 čtvrtek 8:00 pátek 18:00 neděle 8:30
Bzí	kostel Nejsvětější Trojice	sobota 18:00
Držkov	kostel sv. Bartoloměje	čtvrtek 16:00
Krásná	kostel sv. Josefa	neděle 16:00
Loučky	kostel sv. Antonína	neděle 11:00
Zásada	kaple sv. Prokopa	sobota 16:00

Své příspěvky či připomínky můžete předávat P. Janovi nebo Lence Pešatové nebo také posílat v elektronické podobě na adresu:

fz.jakub@seznam.cz,

a to vždy do předposlední neděle v měsíci.

Redakce si vyhrazuje právo krátit či upravovat příspěvky.

Zpravodaj pro svoji vnitřní potřebu vydává ŘK farnost Děkanství Železný Brod.

Římskokatolická farnost Děkanství Železný Brod

Fr. Balatky 132, 468 22 Železný Brod, tel: **603 555 570**,
P. Jan Jucha MS: **731 479 031**

čísla účtů v GE Money Bank:

Železný Brod: 500601574/0600

Bzí: 216475312/0600

Krásná: 216489925/0600

Držkov: 216490109/0600

Loučky: 216490336/0600

e-mail: farnost.zelezny.brod@dltm.cz, janjucha@email.cz

Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Loučky, Krásná

Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Jan Jucha MS

Více o nás a o naší farnosti: www.farnostzeleznybrod.cz